

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς ἐπὶ κατ' ἔξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχόν ἐπὶ τὴν χόραν ὑπηρεσίαν, καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησίαν δραχμὰς 100. Ἐξάμηνος δραχ. 55. Τρίμηνος δραχ. 30.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Αἰγυπτίου γρόσια διατιμ. 50.— Ἀμερικῆς δολάρια 4.— Ἀγγλίας καὶ ὄλων ἐν γένει τῶν ἄλλων Κρατῶν σέλλινια 10.

Ἐξάμηνος καὶ Τρίμηνος ἀναλόγως.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ: 1879

ΙΔΡΥΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου, ἀλλ' αἱ συνδρομαὶ ἀρχίζουν τὴν 1ην οἰουδιότου μηνός.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὅδὸς Ἐδριπίδου ἀριθ. 42, παρὰ τὸ Βαρβάκειον.

Περίοδος Β'.—Τόμος 37ος

Ἐν Ἀθήναις, 29 Μαρτίου 1930

Ἔτος 52ον.—Ἀριθ. 17

ΤΡΕΙΣ ΜΙΚΡΟΙ ΑΕΡΟΠΟΡΟΙ ΣΤΟ ΒΟΡΕΙΟ ΠΟΛΟ

Ἡρωϊστὸρῆμα ὑπὸ NORBERT SEVESTRE

— Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενον —

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ΄

Πρὸς ἀναγνώριση

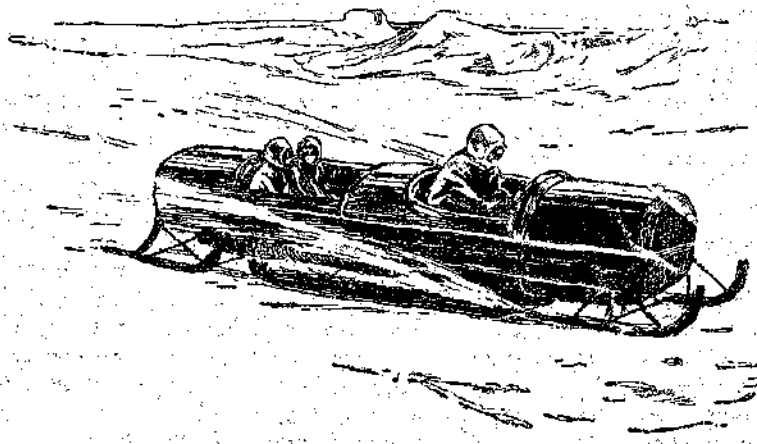
Τριαντάεξη ὥρες ἀργότερα, ἓνα ἔλκηθρο ἔτρεχε μ' ὄλη τὴν ταχύτητά του ἐπάνω στὴν ἀπέραντη παγωμένη ἔρημο, ὅπου τ' ἀερόπλοιο εἶχε κατάρθῳσι μὲ πολλὴν κόπον νὰ προσγειωθῇ.

Τὸ ὑπερμοντέρον αὐτὸ ἔλκηθρο ἦταν ἐντελῶς νέου τύπου. Μακρὸ, στενὸ, πολὺ ἑλαφρὸ καὶ συγχρόνως στερεώτατο, ἔμοιαζε περισσότερο μὲ τ' αὐτοκίνητα ἐκεῖνα ποὺ μεταχειρίζονται στὴ Σαχάρα παρὰ μ' ἓνα συνηθισμένον ἔλκηθρο. Ὁ ἠλεκτρικὸς του κινήτηρας, ποὺ ἦταν ἓνα πραγματικὸ καλλιτέχνημα, τὸ ἀπήλλαξε ἀπὸ τοὺς μπελάδες τῆς βενζίνης καὶ τοῦ νεροῦ.

Κανένα ἐμπόδιο δὲ μπορούσε νὰ τὸ σταματήσῃ. Σκαρφάλωνε μὲ τὴν μεγαλύτερη εὐκολία καὶ αὐτοῦσι πιδ ἀπότομους καὶ μωτεροὺς πάγους, καὶ κατέβαινε χωρὶς κανένα φόβο καὶ τοὺς πιδ ὀλισθηροὺς κατήφορους. Εἶχε ὅμως κι' ἓνα μειονέκτημα. Οἱ μπαταρίες του δὲν τοῦ ἐπέτρεπαν νὰ διανύσῃ παρὰ μόνον διακόσια ὡς τριακόσια χιλιόμετρα. Ἀπ' ἐκεῖ καὶ πέρα τὸ αὐτοκίνητο ἔλκηθρο καταντοῦσε ὀλότρελα ἀχρηστο, ἐφ' ὅσο δὲν ὑπῆρχε τρόπος γιὰ νὰ γεμίσῃ κανεὶς πάλι μὲ ἠλεκτρισμὸ τοὺς συσσωρευτῆς του. Ἐπομένως δὲν μπορούσε νὰ φθάσῃ ὡς τὸν Πόλο. Μὰ οὔτε κι' ἦταν καμωμένο γι' αὐτὸ τὸ σκοπὸ. Ὁ κ. Τσέφ Στέφενσον δὲν εἶχε σκεφθεῖ ποτέ του γιὰ φθάσῃ στὸν Πόλο μὲ κανένα ἄλλο μέσο ἐκτός ἀπ' τ' ἀερόπλοιο.

Τὸ ἔλκηθρο τὸ προὐρίζε μόνον γιὰ νὰ κἀνῃ ἀναγνώρισις σ' ἐκτεταμένη ἀκτίνα γύρω του, σὲ περίπτωσι ποὺ θ' ἀναγκαζόταν νὰ προσγειωθῇ σ' ἀγνωστο μέρος.

Γιὰ μὲν τέτοια ἀναγνώριση εἶχαν ξεκινήσει κι' οἱ ἐπιβάτες τοῦ ἔλκηθρου. Καθισμένοι ἀνεκαυτικῶς, ντυμένοι ζεστά, μὲ γούβνια πανωφόρια, ποὺ τοὺς ἔκασταν νὰ φαίνονται σὰν Ἐσκιμῶσι, μπορούσαν

«Ἐνὰ ἔλκηθρο ἔτρεχε μὲ ὄλη τὴν ταχύτητά του...» Σελ. 193, σι. α΄.)

ν' ἀφηρήσουν καὶ τὸ μεγαλύτερον κρῶσ. Καὶ τὰ πρῶσιπά τους ἀκόμη ἦταν ὀλόκληρα τυλιγμένα καὶ δὲν ἀφῆσαν ἐξοκρᾶ μοναχὰ τὰ μάτια τους, ποὺ κι' αὐτὰ ἦσαν κρυμμένα πίσω ἀπὸ μαῦρα ματογυάλια, γιὰ νὰ προφυλάγονται ἀπὸ τὴν ἐκτυφλωτικὴ ἀντανάκλαση τῶν πάγων.

Δοκιμασμένο ἀπὸ καιρὸ τὸ ἔλκηθρο, λειτουργοῦσε θαυμάσια. Ὁ ἴδιος ὁ κ. Στέφενσον τὸ διεύθυνε, καὶ συνοδευόταν στὴν πρῶτη αὐτὴ ἐκδομή του ἀπὸ τὸν Μπέμπ καὶ τὸν Τζάκ. Οἱ μικροὶ Ντεντεβίξ ἦσαν ἀπαλτισμένοι ποὺ δὲν πῆγαιναν κι' αὐτοὶ μαζί τους, ἀλλὰ ὁ κ.

Στέφενσον δὲν μπορούσε νὰ κουδαλήσῃ τόσο κρῶσμο μονομίας, καὶ τοὺς εἶχε ὑποσχεθεῖ πὺς θὰ τοὺς ἐπαιρνε τὴν ἄλλη φορὰ μαζί του. Ὅσο γιὰ τὸ πλήρωμα, αὐτὸ εἶχε ἓνα σωρὸ ἄλλες δουλειῆς νὰ κἀνῃ παρὰ νὰ βγαίνῃ περίπατο μὲ τὸ ἔλκηθρο.

Ἄν τὸ «Λίμπερτου» δὲν εἶχε τσακιστεῖ τὴν προηγούμενη νύχτα, αὐτὸ τὸ χρώσταγε μοναχὰ στὴ μεγάλη του τόχη. Ἐνα φτερό ἀπὸ τὸν ἑλικὰ του εἶχε κοπῆ κι' εἶχε πεταχτεῖ καὶ τρύπησε τὴ φούσκα ἀφοῦ πρῶτα ἔκοψε τὸ προφυλακτικὸ δίχτυ. Αὐτὸ τὸ ἔκανε νὰ χάσῃ κάμποσο ἀέριον, καὶ ὁ κυβερνήτης ἀναγκάστηκε νὰ ρίξῃ τὴν ἀγκυρα ὅπως ἔπως. Ἐδυνχῶς ἐφεγγε ἀκόμη κι' ἡ προσπάθεια τοῦ Φονδιέλλ ποὺ εἶχε ἐπιζητήσει νὰπομακρύνῃ τὸ ἀερόπλοιο ἀπὸ τὴν περιοχὴ τῆς θύελλας, εἶχε ἐπιτύχει. Σ' αὐτὸ τὸ μέρος δὲ φουσῶσε καθόλου καὶ τὸ «Λίμπερτου» ποὺ ἦταν ἀγκυροβολημένο σχεδὸν σύρριζα στὴ γῆ, δὲν διέτρεχε κανένα κίνδυνον ἀπολύτως.

Ἔτσι, χωρὶς καμμιὰ ἀνησυχία γιὰ τ' ἀερόπλοιο του, ξεκίνησε ὁ κ. Στέφενσον γιὰ τὴν ἀναγνώριση, ποὺ θεωροῦσε ἀπαραίτητη. Ἦξεραν ποὺ βρισκόταν βέβαια. Ἡ τόχη, ποὺ τοὺς εἶχε ἐδονήσει τόσο, τοὺς εἶχε ρίξει καμμιὰ τριανταρὰ χιλιόμετρα μόνον μακρύτερα ἀπὸ τὸν ὄρμον τῆς Ἀνέξαρτησίας, τὸ πιδ φιλόξενο μέρος τῆς ἀκτῆς ἐκεῖνης. Ἐγγοεῖται ὅμως πὺς αὐτὸ δὲν τὸ χρωστοῦσαν ἀποκλειστικῶς στὴν τόχη. Ἡ δεξιότη τῶ Φονδιέλλ εἶχε κι' αὐτὴ πολὺ νὰ κἀνῃ. Ὁ ἀξίσιος πιλότος, διευθύνοντας τ' ἀερόπλοιο, ὅπως τὸ διεύθυνε, εἶχε κατορθώσει ὄχι μοναχὰ νὰ τὸ σώσῃ, ἀλλὰ ἀκόμη νὰ τὸ φέρῃ καὶ κοντὰ σ' αὐτὸ τὸν ὄρμον.

Ἐνας καλὸς Ἀμερικανὸς δὲν ἐπιτρέπεται νὰ μὴ γνωρίζῃ τὴν ἱστορίαν τοῦ

Η ΜΑΡΟΥΛΙΤΣΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙ

— Συνέχεια από το προηγ. και τέλος—
Δέν πέρασε πολλή ώρα και μία λάμια...
— Τέτοια κόρη ποῦμαι γὼ και να κουβαλώ νερό;...
— Αμ' πῆγανει, καίμηνι, πρῶτα να ζυμώσης...
— Ζύμωσε, τῆς λέει. Κατέβα τώρα κάτω να σε φάω.

δπως-δπως κι' ἐρχεται πάλι στὴ Μαρουλίτσα
— Τάπλασα, τῆς λέει. Κατέβα τώρα να σε φάω.
— Αμ' πρῶτα ν' ἀνάψης τὸ φουρνο και να τὸν πανίσης, κι' ὕστερα με τρώς.
— Αὐντε, τὸν πάνισα, τῆς λέει. Κατέβα τώρα να σε φάω.
— Αμ' φούρνισε τὰ φωμιά, καίμηνι, μπὰς και σου κρυώσει ὁ φούρνος, κι' ὕστερα κατεβαίνω και με τρώς.
— Τρέχει ἐκεῖνη, φουρνίζει τὰ φωμιά και γυρίζει.

ΓΕΩΡΓΙΑ ΤΑΡΣΟΥΛΗ

(Ἄπο ἀνεκδοτὴ λαογραφικὴ συλλογὴ)

CHATEAU DE CHILLON (*)

Μιά ἀπ' τῆς τόσες εἰκόνας, ποῦ ἡ ἀνάμνηση ἔχει βαθιὰ χαράξει στὴν καρδιά μου, εἶναι κι' ἡ εἰκόνα τοῦ Σατώ ντὲ Σιγιόν, ὅπως τὸ πρωτοαντίκρισα μὴ ἀδουσιτιάτικη ἐσπέρα.
— Ἦταν τόση γαλήνη, γύρω ἀπλωμένη τῆ γλυκειά αὐτῆ ἀξέχαστη ὦρα, ποῦ ἡ ψυχὴ μου μεθοῦσε και ζητοῦσε φτερά να πετάξῃ.
— Μπροστὰ στὰ ἐκπληκτα μάτια μου να ὑψώνεται ὁ ἐπιβλητικὸς ὄγκος τοῦ πύργου και να καθρεφτίζει μέσα στὰ γαλανά νερά τῆς λίμνης τὸν ἐξαισιο γοθικὸ του ρυθμὸ.
— Αμ' θάρῃσης τὰ φωμιά σου να καοῦν. Αὐντε πρῶτα βγάλ' τα, κι' ὕστερα γυρίζεις και με τρώς.
— Φεύγει ἡ λάμια γὰ να πῆγ να ξεφουρνίσῃ τὰ φωμιά. Μὰ ἡ Μαρουλίτσα, ποῦ ὡς τώρα τῆ χασομεροῦσε γὰ να προστάξῃ τὸ ἐλαφάκι να βοσκῆσῃ, εἶδε πὼς δὲν ἔπαιρνε τὸ πράμα πιά ἀλλή ἀναβολή, κι' ἄρχισε να φωνάζῃ:
— Ἐλαφάκι, ἐλαφάκι, και χρυσὸ μου κουδουνάκι, τὴν κόρη πώχεις στὸ δεντρὶ λάμια τὴν τριγυρνάει!
— Τρέχει τὸ ἐλαφάκι, κατεβαίνει ἡ Μαρουλίτσα ἀπὸ τὸ δέντρο, ἀνεβαίνει στὴ ράχη του κι' ἀπὸ δὴ πᾶν, κι' οἱ ἄλλοι.
— Κικιρίκου, κικιρίκου, ἡ Μαρουλίτσα ἐρχεται!
— Ἄς ἐρχεται σι' ἀλήθεια, και θὰ χρυσώσω τὸ λειρὸ σου, λέει ἡ μάννα τῆς.
— Ἦταν πρῶτα ν' ἀποσύσῃ τὸ λόγο τῆς, και μπαινει μέσα ἡ Μαρουλίτσα με τὸ ἐλαφάκι.
— Ἦταν πρῶτα ν' ἀποσύσῃ τὸ λόγο τῆς, και μπαινει μέσα ἡ Μαρουλίτσα με τὸ ἐλαφάκι.
— Αχ, ἂς ἐρχόταν στ' ἀλήθεια και να σε κάνω ὀλόχροσο! λέει ἡ μάννα τῆς στὸ ἄλχο.
— Δὲν πρῶτα ν' ἀποσύσῃ τὸ λόγο τῆς, και μπαινει μέσα ἡ Μαρουλίτσα με τὸ ἐλαφάκι.
— Ἦταν πρῶτα ν' ἀποσύσῃ τὸ λόγο τῆς, και μπαινει μέσα ἡ Μαρουλίτσα με τὸ ἐλαφάκι.

ΓΙΑΝΝΗΣ Α. ΚΑΜΑΡΙΝΑΚΗΣ

(*) Ὁ περίφημος πύργος τοῦ Σιγιόν, εἶναι στὴν Ἐλβετία, στὶς ὄχθες τῆς λίμνης Λεμάν.

Η ΚΑΛΥΒΑ ΤΟΥ ΜΠΑΡΜΠΑ-ΤΟΜ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ὑπὸ HARRIET BEECHER-STOWE

— Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο —
— Τῆς τόπα χίλιες φορές, ἐξακολούθησε ἡ Μαρία, να τὸν ξεχάσει, γιατί δὲν εἶναι δυνατὸ να τὸν ξεναβρεῖ και να ζήσουν πάλι μαζί.
— Ἦχει και παιδιά; ρώτησε ἡ μὴς Ὁφηλία.
— Ναί, ἔχει δύο.
— Καί τάψισε και;
— Ἄμψι θα τάψαινα ὄλα κοντά μου; Ἄλλο δὲν ἤθελα χειρότερο, παρὰ να τὴν ἀπασχολοῦν τὰ βρωμάρικα ἐκεῖνα και νὰ μὴν ἔχει τὸ νοῦ τῆς στὴ δουλειά.
— Ἄλλὰ μοῦ φαίνεται πὼς τὸ φιλᾶε μέσα τῆς με κακία.
— Ἄλῃθεια, αὐτὸ εἶναι φρικτὸς ἐγωισμὸς!
— Ἦ μὴς Ὁφηλία πρόσεξε τὸν εἰρωνικὸ τόνο τοῦ Σαιν Κλάρ, ἀλλὰ δὲν εἶπε τίποτα.
— Ἦ Μάρμμο ἦταν πάντα ἡ εὐνοουμένη μου, ἐξακολούθησε ἡ Μαρία.
— Ἦ Μάρμμο ἦταν πάντα ἡ εὐνοουμένη μου, ἐξακολούθησε ἡ Μαρία.
— Ἦ Μάρμμο ἦταν πάντα ἡ εὐνοουμένη μου, ἐξακολούθησε ἡ Μαρία.

— Τὶ τὼναμὲς τόμπρελακάκι σου, παιδί μου; (Σελ. 181, στ. γ.)

— Σὰς εἶπα νομίζω, ὅτι ἐπρεπε, πρόσθεσε στὸ τέλος.
— Μου φαίνεται πολὺ καλὸ παιδάκι, εἶπε ἡ μὴς Ὁφηλία.

— Ὁ μόνος τρόπος γὰ να τὰ βγάλῃ κανεὶς πέρα με τοὺς ὑπῆρέτες, εἶναι να τοὺς δείχνει πόσο εἶναι κατώτεροι, ἐξακολούθησε ἡ Μαρία.
— Ὁ μόνος τρόπος γὰ να τὰ βγάλῃ κανεὶς πέρα με τοὺς ὑπῆρέτες, εἶναι να τοὺς δείχνει πόσο εἶναι κατώτεροι, ἐξακολούθησε ἡ Μαρία.
— Ὁ μόνος τρόπος γὰ να τὰ βγάλῃ κανεὶς πέρα με τοὺς ὑπῆρέτες, εἶναι να τοὺς δείχνει πόσο εἶναι κατώτεροι, ἐξακολούθησε ἡ Μαρία.

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Η ΚΟΛΑΣΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

Αγαπητοί μου,

ΕΡΩ πολλούς νέους, και παι-
διά ακόμα, που έχουν ιδέες
κομμουνιστικές. Τα τελευταία
χρόνια η ιδεολογία αυτή έ-

Πολλοί, που επιμένουν στην ιδέα τους,
λένε: Πώς πραγματοποιήθηκε τ' όνειρο
στη Ρωσία; Ήκει-πέρα οι άνθρωποι
δεν είναι σήμερα ίσοι όλοι κι' εύτυχι-

κι' όλοι οι άλλοι πεθαίνουν της πείνας!
Ο Παράδεισος των Μπολσεβίκων είναι
ή φριχτότερη Κόλαση που είδε ως σή-

Γιατί εκατομμύρια παιδιά, σ' όλη την
άχαρη Ρωσία, έχουν εγκαταλείψει τους
γονείς τους, ή έχουν εγκαταλειφθεί απ'

Πραγματικώς, στην αρχή, ή Σοβιετι-
κή Κυβέρνηση δοκίμασε να περιθάλη
και ν' αναθρέψει όλα τ' αδύσποτα έ-

Μη νομίζετε όμως ότι και στα «παι-
δικά άσυλα» ζούν κι' ανατρέφονται κα-

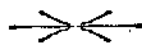
μιά θέση. Η Κυβέρνηση δεν έχει τα μέ-
σα να διατηρή ή ανθρώπινα παρά μόνο
δυο-τρία τέτοια ιδρύματα σε κάθε με-

Και να συλλογίζεται κανείς, ότι όλ'
αυτά τα εκατομμύρια των δυστυχισμένων
παιδιών, αν δεν ήταν ο άπαισιος Μπολ-

Δεν είμαι καθ' όλου άπισθοδρομικός!
Παραδέχομαι κι' έχω ότι μπορεί να δ-
ιπλώσει και καλύτερη πολιτεία απ' αυ-

Σας ασπάζομαι

ΦΑΙΔΩΝ

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΕΤΟΝ ΤΑΦΟ ΤΟΥ ΠΑΠΠΟΥ ΜΟΥ

Παικού μου! Το τραγούδι μου
στον τάφο σου σκορπίζω,
όσαν εγκάρδια προσευχή
προς την καλή σου την ψυχή

Το μνήμα σου χορτάρισε,
πρασίνισε, κι' ακόμα
γέρνει ο σταυρός δειλά-δειλά
και με παράπονο φιλά

Ναι, το φτωχό τραγούδι μου
μονάχα σου χαρίζω,
που τόπλασαν οι στεναγμοί
και με αυτό για μιá στιγμή

Όσαν αιθέρια προσευχή
ας το δεχθή ή ψυχή σου.
Άχ, ένα μόνο επιθυμώ:
με το φεγγάρι το χλωμό

Τάς
Ο Α Θ Ω Σ

Είχε γεννηθεί στο χωριό. Τώ-
ρα θάταν ίσαμε δυό χρονών. Τόν
φώναζαν "Αθω.

Η ζωή του ήταν να τρώη, να
κοιμάται και τις πιοτες ώρες
να γυρίζει ελεύθερος στους ά-

Για δουλειά, δεν έκανε. Όταν
προτοδοκίμασαν να τον ξέψουν,
ώρες κλοτσάρης ή σαλιάρης με πει-

Κι' ακόμα να συλλογίζεται κανείς, ότι
διπάρχουν κι' εδω, στην Ελλάδα, να
που διειροπολούν μιá τέτοια αλλαγή κα-

Κι' είναι κατ' όλου άπισθοδρομικός!
Παραδέχομαι κι' έχω ότι μπορεί να δ-
ιπλώσει και καλύτερη πολιτεία απ' αυ-

Είμαι άργά πιά για μιá βαθμιαία επι-
στροφή. Κι' ή αλλαγή θα γίνει πάλι ά-
πότομη, βίαιη, με καινούργια επανά-

Να τον βλέπη; Ίσως να τρέ-
χη στο λιβάδι, μ' έκλιση ή φει-
δισια λιγερά του σβέρονου του,

έροιζε κείνη τή στιγμή με τó
μυθικά ζωα, που περιγράφουν
τά παραμύθια.

Τόν έβλεπε, κι' άμέσως έπλα-
θεσ στο νού σου μιá εικόνα, πώς
ήσουν τάχα πάντα στ' άέρωχο

Και σάν σταμάταγε τόν τρελ-
λό του δρόμο, δεχόταν να τόν
πλησιάσής, εύγενικά να τόν χαί-

Έπειτα να τον κάλι έφραγε,
πάλι άρχιζε το τρελλό του παι-
χνίδι στο λιβάδι...

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

Η πρόεδρος της τάξης μας,
δνις Καλλιόπη, φουριόζα και σο-
βαρή, μπήκε μέσα στην τάξη,

Παιδιά, είπε ο κ. Γυμνα-
σιάρχης να φερέτε λεπτά για τó
χαρτί των Διαγωνισμών!

Επιτέλους! οι φωνές έκοπα-
σαν και σειρά δλόκληρη έκιφω-
νημάτων, θρήνων και καμίων

Η κάθε μιá μαθήτρια— προ-
νοητική έννοείται— από την άρ-
χή του χρόνου κρατά καθαρο-

Ε! και να ήθετε τις φούριες και
τά τρεχάματα των κοριτσιών έ-
κείνων, που για τίποτα δεν φρον-

Αι! τή μιá γράφουν κι' άπ'
την άλλη συλλογιόνται, ποιá θα
τους δώση τά τετράδια, για νάν-

Νά, ή Πόπη βρήκε τó τó πά-
ρη άπ' τή Μύρα, με με τή συμ-
πνοή μιá μαύρη χαίτη, μ' έκεί-

Ανόστη μικρούλα! Πόσες φο-
ρές τάχα θα φέρης τó ξερβί χέ-

ρι κοντά στο δεξί, έτσι σά να θέ-
λης να τó ξεκουράσες από τó έ-

Τέλος τó πρόγραμμα δόθηκε,
κι' άφου σχολιάστηκε δεόντως, έ-

Κύριε καθηγητά, παραλεί-
ψετε μας κάτι άπ' τήν ιστορία!
Νά αυτό τó σαχλό!

Μά ο κύριος καθηγητής προ-
χωρεί άνένδοτος ως τήν πόρτα,
επιστρέφει και παραλείπει ένα-

Η μεγάλη μέρα έφθάσε. Αύ-
ριο Έλληνικά! Πρωί-πρωί, άπ'
τις έπτάμισυ καταφθάνουν περι-

Καίτη, θά μοι λές; Πίτσι,
θά μ' άφίνης να βλέπω άπ' τήν
κόλλα σου;— Και δίνονται ύπο-

Συγκίνηση στο άκροατήριο,
χτυπούν όχτώ. Κάθε μιá έξασφά-
λιος τή θέση της και...

Παιδιά! σηκωθήτε, προσευ-
χή! «Άγιος ό Θεός...»— Είναι
ώρες οι στιγμές αυτές, σέ βε-

Η Άννα είναι έντεκα χρονά,
τό έβδομο καιδί της μάνας της
κι' όρφανό. Πέρου έχοταν γε-

Ποθ άλλες φορές! Οι άνοη-
στές πέφτουν βροχηδόν. Κι' επι-
τέλους, μοιράζεται τó σφραγι-

Τό χαρτί μαυρίζει, ή πέννα γρα-
τίζοντεις, ό καθηγητής σουλα-
τάρει κι' οι καρδούλες χοροπη-

Ε! και να ήθετε τις φούριες και
τά τρεχάματα των κοριτσιών έ-
κείνων, που για τίποτα δεν φρον-

Αι! τή μιá γράφουν κι' άπ'
την άλλη συλλογιόνται, ποιá θα
τους δώση τά τετράδια, για νάν-

Νά, ή Πόπη βρήκε τó τó πά-
ρη άπ' τή Μύρα, με με τή συμ-
πνοή μιá μαύρη χαίτη, μ' έκεί-

Ανόστη μικρούλα! Πόσες φο-
ρές τάχα θα φέρης τó ξερβί χέ-

ΚΑΤΑΓΓΙΛΑ - ΓΑΛΗΝΗ

Στο γαλάζιο οφράνιο δόλο
μαύρα σύννεφα πηχτά,
μαζευτήριαν με δόλο

Και τραντάζεται όλη ή πλάση
όσν άστράφτει και βροντά,
λές ό κόσμος θά χαλάσει,

Μά σ' αυτή τή μαύρη άντάρα
τό δοξάρι σάν φανεϊ,
όσν έφταχρωμη καμφο,

Μέσ' στα στήθια μου— ώϊμένα!—
ήρθαν κι' έστησαν φωλιά,
ήλθεσ καθή άγοιερμένα,

Και μουγκρίζουν μανιασμένα
κι' άλυσοδέστα βογχοδν,
και στα μάτια βουρκομένα,

Μά στη μαύρη αυτού κατάρα,
με κατανύξη πιστώ,
και τρανή γυνά λαχτάρα,

Κι' εδής κάθε λύπη σβύνει,
και κάθε άσθημα κακό,
και στα στήθια μου γαλήνη

Η Άννα είναι έντεκα χρονά,
τό έβδομο καιδί της μάνας της
κι' όρφανό. Πέρου έχοταν γε-

Ποθ άλλες φορές! Οι άνοη-
στές πέφτουν βροχηδόν. Κι' επι-
τέλους, μοιράζεται τó σφραγι-

Τό χαρτί μαυρίζει, ή πέννα γρα-
τίζοντεις, ό καθηγητής σουλα-
τάρει κι' οι καρδούλες χοροπη-

Ε! και να ήθετε τις φούριες και
τά τρεχάματα των κοριτσιών έ-
κείνων, που για τίποτα δεν φρον-

Αι! τή μιá γράφουν κι' άπ'
την άλλη συλλογιόνται, ποιá θα
τους δώση τά τετράδια, για νάν-

Νά, ή Πόπη βρήκε τó τó πά-
ρη άπ' τή Μύρα, με με τή συμ-
πνοή μιá μαύρη χαίτη, μ' έκεί-

Ανόστη μικρούλα! Πόσες φο-
ρές τάχα θα φέρης τó ξερβί χέ-

Μ' όλη τή δουλειά θέλει και
τους βόλους.

κοίτη (αυτό ήταν ελεύθερο και σοφὸ τὸ ἀνέκριναι· ὁ "Ὀδηγὸς" τιμᾶται ὁ θρακικὸς καὶ ταχυδρομικὸς ὁ περιμένον·) **Ἐπαίτην** (αὐτὸ σοφὸ ἀνεκρίθη· καὶ χαίρει πολὺ) **Ἀρην Μανερῶν** (ἀνεκρίθησαν τὰ ψευδώνυμα τῶν μικρῶν σου φίλων ποὺ ἀποφάσισαν νὰ κάμουν σὺλλογον· εὐχαριστῶ κι' ἐκεῖνους καὶ σένα, ποὺ φροντίζετε τόσο γιὰ τὴ διάδοσίν μου· θὰ πῶ στὴν **Ἰουλιέττα Ρωμαίου** πόσο σοφὸ ἀρέσουν τὰ κομμάτια τῆς στῆ **Σελίδα**·) **Φακὸν** (κι' ἐγὼ χαίρω πολὺ καὶ ἀποκτῶ ἕνα τόσο καλὸ φίλο· τὰ ἔλαβα· θὰ ἴδω τὴν κρίση μου ὅταν ἔλθῃ ἡ σειρά του·) **Ἀστραπτόβροντο** (ἔγινε σου, κι' οἱ φωτογραφίες θὰ δημοσιευθοῦν γρήγορα·) **Παρηγοριᾶν** (καὶ βέβαια δὲν πρέπει νὰ σὲ ἀποπαρρῶνῃ· ἀλλ' ἀπὸ τώρα δὲν μποροῦν νὰ σοῦ πῶ ἄρα τὸ διαβάσω μὲ τὴ σειρά του·) **Σιρονέτ** (ὁ κ. Ε. Σ. οὐχ εὐχαριστεῖ πάρα πολὺ γιὰ τὴ ζωοεικὴ φωτογραφία· πάντα, ὅ,τι εἶναι ἀπὸ τὴν πατρίδα του, τὸν συγκινεῖ· ὦ, φαντάζομαι τί ἔβλεπα ποὺ θὰ εἶναι καὶ σὲ χωρῶν!) **Κλοκλώ** (σοῦ τὸ ἀνέκρινε ἀπὸ περιαιρέσει· μοῦ ἄρεσε τὸ γραμματάκι σου· κι' ἐλπίζω νὰ μοῦ γράψῃς συχνά·) **Δούλαν** (πολὺ μὲ συγκίνησαν αὐτὰ πλὴν ποὺ γράφεις· δὲν ἤθελα βέβαια νὰ εἶμαι ἡ μόνη σου ἀντιρροπία, ἀλλ' ἀποῦ ἔτσι ἔβλεπες ὁ θεὸς, χρωστῶ νὰ σὲ συνηγορήσω καὶ νὰ σὲ παρηγορῶ ὅσο μπορῶ καλύτερα·) **Καπετανοπούλαν** (ἔστειλα· ἀπὸ οἰκονομικὰ λόγοι ἐμποδίζου τὴ φίλην σου νὰ γίνῃ συνδρομητριά, πρέπει νὰ τῆς δανεῖξῃς τὸ φυλλάδιον, ὅχι ἄλλο καὶ πρὶν τὸ διαβάσει σου!) **Παντέγγμον** (λυποῦμαι ποὺ ἀποχωρεῖ ὁ ἀδελφός σου, τὸν ἐπαίνω ὅμως ποὺ βοηθεῖ μὲ τόση προθυμία τὸν πατέρα σου, καὶ χαίρω ποὺ τὸν ἀντικαθιστᾷ σὴν κληρονομία σου!) **Φάρον τῆς Ἐλεήνης** (ἔστειλα· ὦ, ποτέ μὴ μοῦ γράφουν καὶ γιὰ τὰ φεταῖνα μυθιστορήματα· οἱ φίλοι μου, μόνο ποὺ δὲν ἔχω τόπο νὰ τὰναφέρω ἕλα· γι' αὐτὸ δὲν ἀναφέρω καὶ τὰ ἔβλεπα ποὺ μοῦ γράφεις γιὰ τοὺς «Μικροὺς Ἀεροπόρους») **Ἡπειρωτικὸν Ἀστὸν** (ἀν βρῶ τὸ δημοματάκι σου δημοσεύσω· δὲν τὸ διάβασα ἀκόμα· μπορῶ νὰ λλάξω καὶ τὸν τίτλο, ἀν ἴδω πῶς δὲν ταίριαζει·) **Στέφανον** (πολὺ μὲ διασκεδάσες τὸ γράμμα σου μὲ τὴν περιγραφή τῆς ἀποκριτικῆς μακαροπάτας σου· καὶ τοῦ χρόνου! εἶπα σὲν κ. Φαίδωνα πόσο σοφὸ ἀρεσε ἡ Ἐπιστολή του «Ἐνα μητρικὸ δρᾶμα»· ἔστειλα·) **Μίναν** (δὲν δημοσεύω τόσο γνωστὸς ἱστορικὸς σελίδας, ποὺ τὰ παιδιὰ μποροῦν νὰ τῆς βροῦν καὶ σὲ σχολικὰ τοὺς βιβλία· ἔπειτα, δὲν μεταχειρίζομαι αὐτὴ τὴ γλώσσα, ἐντελὸς ἀνατάλληλη γιὰ παιδιὰ·) **Σίμον Ἐσπερίων** (μὲ τὸ περίσευμα σοῦ ἀναγνώσας τὸ ψευδώνυμο καὶ σοῦ ἔστειλα «Ὀδηγὸς») **Ἀργά** (εὐχαριστῶ πολὺ γιὰ ὅλα! «Ὀδηγὸν» ἔστειλα· γράψε μου!) **Πετροβόλητην**, **Ἀρην**, **Κυκλαμῶν** κτλ. κτλ.
Ἀνδaluσoίαν, **Νεράιδαν** τῶν **Κύκλων**, **Πέτρον Ἡλιόπουλον**, **Χ. Μ.** (ἔστειλα).
Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 23 Μαρτίου, σὲ ἐρχόμενον.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ τοῦ 249ου Διαγωνισμοῦ. Γοῦ φυλλάδιου τούτου αἱ λύσεις εἶναι διατάξι μέχρι τῆς 29 Μαΐου.

- 234. Δεξιόγραφος**
 Τὸ πρῶτό μου τετραπόδο,
 Θεὸς τὸ δευτέρό μου,
 Τέλλο μου—μὴ σὲν ἦλιο,
 Θά μαραθοῦν!
- 235. Συλλαβογράφος**
 Σήμωρα δύο στῆ σειρά
 Μὲ μὴν ἀντωνυμία,
 Διὰ μὲς κάνομεν ποταμὸ
 Ποῦ θάβρω μ' εὐκολία.
- 236. Μεταγραμματισμός**
 Τὸ καπέλλο ποὺ φοροῦν,
 Τὸ ἔλαφρό, τὸ καλοκαίρι,
 Ἐνα γράμμα τοῦ ἀφαιροῦν.
 Τοῦ προσθέτου ὅμως ἄλλο
 Καὶ μὲς κάνομεν χερὶ-χερὶ
 Ποιητῆ ραμῶν μεγάλα.
 Μῦρον τῆς Ἀνδρῶ
- 237. Τονόγραφος**
 Στῆ φωτιά τοῦ πολέμου σφυρίζει
 Καὶ τὸ θάνατο στέφνει παντοῦ,
 Ἀλλὰ ὁ λύτης ἄλλου τὸ τονίζει
 Κι' ἔχει τόνομα ἐνός παταροῦ.
 Πιταιρίος
- 238. Πυραμῖς**
 +
 * + *
 * * + * *
 * * * + * * *
 * * * * + * * * *
- 239. Κενρωμένη Παροιμία**
 Ἡ Ἐλένη μου εἶπε:
 — Καλημέρα! Αἴμιο θὰ πᾶμε
 ἐξδρομὴ ἀπὸ τὸ πρῶτο καὶ μοῦ
 φαίνεται πῶς δὲν θὰ γυρισσομε
 πρὸς ἀργὰ τὸ βράδι.
 Κύρα-Φροσῆνη
- 240. Περσικὸν Γράμμα**
 Ὅρος τῆς Ἀσίας ἀναφροσῶμε-
 νον εἰς τὴν Γραφήν—Βασίλισσα
 τῆς Ἑλλάδος—Χώρα τῆς Ἀσίας
 ἔδου συνέβησαν μεγάλα διὰ τοῦς
 Ἑβραίους καὶ τοὺς Χριστιανούς
 Ὅνομα πολλῶν βασιλέων τῆς
 Αἰγύπτου—Ἦρος ἡμῶσος.
 Ὅλοι αὐταὶ αἱ λέξεις ἔχουν
 ἀπὸ ἐν κοινὸν γράμμα, τὸ ὁποῖον
 ἀπαντᾷ πρῶτον εἰς τὴν πρῶτην,
 δευτέρον εἰς τὴν δευτέραν, τρί-
 τον εἰς τὴν τρίτην καὶ καθεξῆς.
 Γραμμολεχρτο
- 241. Ποικίλη Ἀκροστιχίς**
 Τὸ πρῶτον γράμμα τῆς πρῶ-
 τῆς τῶν κάτωθι ζητουμένων λέ-
 ξων, τὸ δευτέρον τῆς δευτέρας,
 τὸ τρίτον τῆς τρίτης καὶ οὕτω
 καθεξῆς, ἀποτελοῦν πόλιν τῆς
 Ν. Ἑλλάδος:
- 1.—Μέγας ποταμὸς κλωτός.
 - 2.—Καθεμὲρ' αὐτὸ τὸ τρώς.
 - 3.—Ἐνας ἀπὸ ἦροςος τρεῖς.
 - 4.—Στὴν Ἀσία θὰ τὸ βῆς.
 - 5.—Ὅρος, τέλος, τῆς Γραφῆς.
 Ἀνευρίτω Ρολεῖ

242. Ὁμοιόμορφα Ἑλληκο-σύνφωνα

- 1.—α ι α
 - 2.—α ι α
 - 3.—α ι α
 - 4.—α ι α
- Καὶ τὰ τέσσαρα πόλεις τῆς Ἑλ-
 λάδος. Ἀρλάνσα
- 243. Γέφυρος**
 γέι γέι — Πῶ! λησότης!
 γέι δ' γέι — Ἐλα, δά!
 γέι γέι — Γιὰ τὴν Πατρίδα
- 244. Chiffre**
 1234567 = Dien ancien.
 274 = Adjectif.
 3467 = Gardien.
 476 = Relne anclenne.
 521 = Titre et oiseau.
 6547 = Dieu scandinave.
 767 = Negatif.
 Γιγαντιαῖος Νάνος.
- ΑΥΞΕΙΣ**
 τῶν Πνευμ. Ἀσκησ. τοῦ φύλ. 2
15. Φαστιανός (φᾶ, σ, Ἰανός).
 16. Ὀμηρος (ὀ μηρός).—17. Ἀλας—Ἑλλάς.—18. Τροχός—τροφός.
- Ν Σ Σ Σ Σ
 Ω Ο Τ Ο Ν Ο
 Ι Η Υ Ω Ι Ο Α Ρ
 Κ Α Ν Ο Τ Ο Ρ
 Ο Σ Ω Ψ Ο Σ Κ Η
20. ΤΡΑΪ-ΑΝΟΣ (φῶν, Ἄριος, Ἰανός, νότος, Ὀράτιος, οἶτος).
 21. ΑΣΙΑ-ΛΕΩΝ-ΚΙΝΑ-ΙΡΙΣ-ΒΙΑΣ (ΑΑΚΙΒιᾶδης, ΣΕΙΡΙΟΣ, ΙΩΝΙΑ, ἌΝΑΣΣα.—22. Καίριος παντὶ πράγματι.—23. Ὅσα νεμεσὸς τῶ πλησίον αὐτὸς μὴ
 24. R A C I N E ποιεῖ (ῶς ἄν, A G I L E σ μ ἐ σ, αὐ, C I M E π λ' εἰς τὸν αὐ- I L E τὸς μί π λ ι.)— N E 25. Qui se ressem- ble s'assemble.

Α' — 429 |

- Ψ** ἤσασ τοὺς Ἑλληνο-πολο, Ἄγ- γελο Ἡδύχιος, Ἀστραπτόβροντε, Πέτρον Δάμων, Γελάδ Ἰδανικέ, Πριγκίπα τῆς Ἐπιχάρας, Ὀνειροπόλο Ἰστέρι, Βασιλέωσ τοῦ δᾶ. εὐς, Βα- σίλειον Μακεδόνα, Βασίλειον τῶν Ρε- δων. Ἀς μὲ μνησθῶν ὅλοι.
- Κεῖκλα τοῦ Χωριεῦ
- Α' — 430 |**
ΠΑΝΟΥΡΑΙΣΜΟΣ
 Αἰγωνισμὸς· Σεῖθε τὴν ΗΠΙ ΕΥΡΩΠΗ ὅσους σὴσῃ προσιπάτε· θὰ βραβεύ- θεῖν εἰ 3 καλύτερες σέσσεις, διαπλασ- ποῦλα-εε, Σέλλογ, ἔδω θὰ δεῖξετε τὸ καλ- λιτεχνικό σας γούστο. Βραβεῖα 3, συμμετοχὴ διαγράμμο. Δίσις· Νεωροκοπιου 3, Ἀθῆνας.
- Α' — 431 |**
ΠΑΝΟΥΡΑΙΣΜΟΣ
 Σ τὸ φετινὸ Δημοφθέρμα ὑποστηρίζου- με φρανατικά τὰ καλύτερα ψευδώνυμα: Γαυροκίλητη, Φωφωρογενήνη, Ἰ- σπανιόλα, Κερῶ τῶν Ἀθῆνων.
 ΜΗΜΗΘΗΤΕ ΜΑΕ...
- Α' — 432 |**
 Αἴγλη μου, περιμένω κοουέτα. Κρητικὴ Ἄερα, γιὰ τὴν γιορτιόλα σου χιλίος ὀ- λδέρμης εὐχῆς. Δὲν Ζεῦν· Ὑποφθέρμα Δημοφθέρματος.
- Α' — 433 |**
 Ἀσκήτ—Μόσγου, Ἀστῆρ—Φουράκη, Κοραῖς—Παπάς, Ραμὸν Νοβόσο— Φαρόπολος· Ντιν—Ντιν—Ἡαρμενίδης, ΟΥΟΥΟΥΑΙ, ἢ νὰ σὲς συνερφῶσῃς, δὲν εὐκταρῶ... ΓΟΡΑΙΘΕ ΔΕΙΣΜΟΣ
- Α' — 434 |**
 Ζητῶ ἀνταλλαγὴν Μ. Μυστικῶν μὲ Μι- κρομέγαλην, Ἀγριόβρατον καὶ Ἀ- κτίνα Ἡλίου μὲ τὰ ὀνόματα τῶν Βασιλέωσ τοῦ Ἰονίου
- Α' — 435 |**
Ι δρόμη, «Σέλλογος ἈΝΩΝΥΜΩΝ». Ἰσσοποι· Διάδοσις διαπλασῶσ, ἀταγ- νομοφ. Περσῶματα, Ἀποκαλίφεις, Τρι- να Δημοφθέρματος· Ὀλόδερμα ὑποστη- ρίζουε τὰ ψευδώνυμα: Τερζᾶν, Δὲν Ζεῦν· Καὶ δὲν θὰ ὑποταχθῶμε στὴν Κλοῦ Κλοῦ-Κλᾶν.
 Οἱ ἰδούται· ἈΝΩΝΥΜΟΙ
- Α' — 436 |**
Η σαῖα, τετραδικὴ ἔλαβα, εὐχαριστῶ, ἔστειλα. Ἀλληλογραφεῖσ· ἄν νὰί, στείλε πρῶτος Σιμόνι, τετραδικὴ ἔστει- λα πρὸ πολλοῦ καὶ δὲν ἔλαβα νὰ περιμένω; Δίσις· ε' Α'—187).
- Α' — 437 |**
Ο ἰ «ΕΥΘΥΜΟΙ ΝΕΣΙ» καταρχόμενοι σὲ Ὀδημοφθέρμα μὲ τὰ ὑπέρρογα ψευ- δώνυμα· ΝΑΠΟΛΕΩΝ—ΒΑΣΙ- ΔΕΙΟΣ ΜΑΚΕΔΩΝ ζητοῦν τὴν ὑπο- στήριξιν ὅλων.
- Α' — 438 |**
Χ αρετὸ ὄλιος-εε, ἀνταλλάσσω Μ. Μυ- στικά μόνο μὲ κοριτσῖα Δίσις· Ἀνα- στασίαν Κοστᾶρα, Σελινοῦσ ὁ Β. Ἀγίον, Γενναῖα Ἀγδρονίκη
- Α' — 439 |**
Δ αγωγιμὸς ἀγράφον καρτῶν ἡδε- ποιων, Πρόθεσις τεσσαρακονταετή- μερος. Συμμετοχὴ διδραχμῶν. Βραβεῖα ἐ- κκεῖνα. Ἀντώνιον Καροσταῖνην, Ἰουλα- νοῦ 21, Ἀθῆνας.
- Α' — 440 |**
Ψ ηρικότας τὸν Δὲν Ζεῦν ἔχετε ἔλαπὸς βραβεῖον ἑκατόμης.
- Α' — 441 |**
Ο λοι πρέπει νὰ φηρῶσιν τὸ ἀποσκοπα- τικὸ ψευδώνυμο ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΑΚΕΔΩΝ
- Α' — 442 |**
Ν ΑΠΟΛΕΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΑΚΕΔΩΝ Στὸ Δημοφθέρμα
- Α' — 443 |**
 Α νταλλάσσω Μ. Μυστικῶν καὶ κιν/εὐς ἀστέρος. Στείλατε: Ἰωάννην Ἀρα- χωβίτην, Ἀγίον Ἀναργύρων 45, Ἀ- θῆνας διὰ Τεῖν-Τεῖν. ΤΖΙΝ-ΤΖΩΝ
- Α' — 444 |**
Ε ρση, Ὀδίστης—Ἐρ. Σαρῖστον, Φρι- ζοῦσ—Ν. Σαρῖστον, Ἑλλῆ—Μ. Παπαγι- κολάου, Ελ.
- Α' — 445 |**
 Α νταλλάσσω Μ. Μυστικῶν Ἐξακολουθὸ Ἀλληλογραφῶν, κτλ μὲ ὄλιος-εε. Στείλε πρῶτος Γεώργιος Φασουλάρηδης, Ἄγία Ἀναστασία 3294, Ρεδός.
- Α' — 446 |**
 Α τῶν ΟΥΟΥΟΥΑΙ
- Ρ** αῖνον μ' εὐχῆς καὶ μῦρα τὴν γιορτὴ τῆς ἀγαπημένης τῶν ΑΥΚΗΝ ΝΤΑΙΔΙΣ (ὑπογράφω Ἐωθερικῶν Δ.)